

в квартирата му, без да са очаквали такива като нас неканени гости, и то посред нощ“. „А единствената причина – допълва Монеv – за онова наше тогавашно посещение при онзи учител беше само неговата извънучителска дейност там и нищо друго, нищо повече.“

Бившият четник не сочи за каква „извънучилищна дейност“ става въпрос, но е факт, че както всички македонски учители и той се е занимавал само с „просветителска“ дейност – разпространяване на македонска книжнина и вестници и ограничаване на населението на „македонски литературен език“.

„Квартирата на македонския учител беше много малка, почти като клетка, та поради тази причина вътре влезнаха само Герасим и Петър Гърков-Попето. И това, видно от цитираните по-горе свидетелски показания в ДС, е така. Повече от сигурно е и другото, че Монеv също е бил наблизо, но не за да подслушва разговора с учителя, а да пази, каквато задача често му била възлагана от Герасим. И независимо че не е бил пряк свидетел на разговора, „македонецът“ Монеv възпроизвежда най-дословно разговора на Герасим с Макревски по следния начин:

– Даскал Макревски, защо си изпратен в с. Влахи и какви са преките ви задължения?

– Да учим вашите дечиня на македонски език – отвърща последният съвсем спокойно, та даже и малко предизвикателно.

А на въпроса, поставен от Петър Гърков (той беше застанал от другата страна), защо даскал Макревски не се занимава само с даскалската си работа, а се отклонява и навлиза в мръсното тресавище, откъдето чист не може да се излезне, последният смотолевил нещо неразбрано, което само той може да чуе и разбере. Тогава Герасим му удари два шамара и каза:

– Засега точка на всичко, но ако ни се наложи пак да дойдем, тогава, даскале, може да се сърдиш само на себе си, а не на нас!

А пък Попето побърза да му удари само един тупаник.